

trees lounge

ZDA 95 minut

režija Steve Buscemi **scenarij** Steve Buscemi **fotografija** Lisa Rinzler **glasba** Evan Lurie
montaža Kate Williams **igrajo** Steve Buscemi, Chloe Sevigny, Mark Boone, jr., Elizabeth Bracco, Anthony La Paglia, Eszter Balint, Carol Kane, Seymour Cassell, Mimi Rogers, Samuel L. Jackson, Debbie Mazar

Kaj je *indie* film, kaj ga pravzaprav definira? Proračun? Morda. Tresoč se fotografija? Morda. Gverilski način snemanja? Morda. *Indie* film bi zlahka definirali z vsem zgoraj naštetim, saj je običajno tudi videti kot poceni, na hitro posneti črno-beli 16 mm *fast food*, ekskurz v svet gibljivih slik. Predstavljajte si dva modela, sesuta, zapita, brez ficka, ki se odločita posneti film. Celo način življenja spremenita. Vse za film. *Cinema is 100 years old*. Napišeta scenarij, ukradeta kamero in trak, ugrabita tehnično ekipo. Vse je pripravljeno... Kje so pa igralci? Zbohnali smo fičinke za sendviče in bencin, sedaj pa je zmanjkalo za igralce. Gremo snemat dokumentarec? Vidite, pravi *indie* film največkrat in najbolj reprezentativno definira pogled na igralsko zasedbo oziroma prijateljsko navezo glavnega igralca, producenta ali režiserja z igralci. Lahko bi celo rekel, da večina *indie* filmov ne bi bila posnetih, če režiser ali glavni igralec ne bi nekoč popivala s prav tako neznanimi igralci in režiserji, ki pa jim je medtem uspelo. Medtem ko njim samim (še) ni. *Indie* film si pravilih ne more – si ne sme! – privoščiti igalskih honorarjev. V tem pogledu mora biti celo tako radikalen, da finančno konstrukcijo obrne; s tem, ko povabi slavnega kolega, celo profitira, saj znano ime običajno pritegne financerja, dodatne sponzorje. Pogoj za definicijo *indie* filma torej ni mali proračun, gverilska tehnika, temveč zastoj igralci – še več! – igralci, ki celo prinesejo denar v film. Če nimaš poznanstev, če nihče od pijanskih kolegov medtem ni postal slaven, potem si Robert Rodriguez (*El Mariachi*) in se polovica igralcev, pa kamerman, skladatelj, snemalec in tričetr ostale tehnične ekipe piše Rodriguez. Če pa si Steve Buscemi, ena najsvetlejših, najbolj izvirnih in originalnih, pa tudi spregledanih igalskih *indie* zvezd osemdesetih in devetdesetih, potem je posneti celovečerni prvenec mačji kašelj. Igralec, ki je imel pred *Fargom* le dve (približno) glavni vlogi (Rockwellov *In the Soup* in DiCillov *Living in Oblivion*), je načeloma igral v tako majhnih vlogah, da jih nobena izvirna, originalna, še tako spregledana *indie* zvezda ne bi sprejela; jasno, sprejel jih je lahko le tako izviren, originalen, a spregledan igralec kot Steve Buscemi. Bile so

majhne vloge, toda brez njega bi imeli Jarmusch, brata Coen, Rockwell, Tarantino in ostali težave. Le malo je tako majhnih, prav minornih vlog, ki bi si jih človek tako zapomnil in prav neverjetno je, da je Buscemi na celovečerni (kratki prvenec **What Happened to Pete**, 1993, pripoveduje o množičnem morilcu, ki ubija zaradi stripov) režijski prvenec čakal tako dolgo. Ne rečem, da ga je posnel s sposojenim denarjem, ukradeno kamero in ugrabljeno tehnično ekipo, toda posnel ga je s starimi pivskimi kolegi, igralci, s katerimi je nastopal skupaj, ali pa igralci, ki so po svoje zaznamovali ameriški *indie* film osemdesetih in devetdesetih (izraz "neodvisni" namenoma izpuščam, ker ne obstaja več; "neodvisni" niso ne *indie* producerski paradni konj zadnjih petih let, Miramax, ne ostale manjše hiše, ki iščejo velikega distributerja, ne vsa zgoraj naštetá režijska imena; vse to je le še *mainstream*, velika imena, korporacije pod krinko majhnosti), skupaj z Buscemijem ali brez. Če se sprehodimo skozi igalska imena, imamo pred seboj zgovorno sliko: M. B. Junior (pivski kolega), C. Sevigny (Clarkov **Kids**), M. Buscemi (brat, pivski kolega?), E. Bracco (Ferrarov **Crime Story**, Jarmushev **Mystery Train**, **In the Soup**, C. Kane (**In the Soup**), E. Balint (Jarmushev **Down by Law**, **Mystery Train**), K. Corrigan (Harrisonov **Rhythm Thief**, **Living in Oblivion**), D. Mazar (pivska co.), R. Redglare (**Stranger than Paradise**, **Down by Law**, **Mystery Train**), S. L. Jackson (**Pulp Fiction**), S. Cassel (Cassavetesov igralec, **In the Soup**). Ne gre poudarjati, da je v večini naštetih filmov sodeloval tudi Buscemi in da je v ekipi le nekaj odpadnikov, ki (verjetno) niso ne njegovi kolegi, ne *indie* zvezde: Anthony La Paglia, Danny Baldwin in Mimi Rogers. Ima zgodba avtobiografske konotacije? Ob takšni formi in zasedbi? Ne le, da jih ima, **Trees Lounge** je Buscemijev avtobiografski portret, postavljen kakšnih petnajst let v pretekost, obilno začinjen s humorjem (od tega je polovica štosov tako ali tako intimnih in jih zastopijo le kolegi), zato je o njem odveč izgubljati besede. Edini način, da ga razumete, je ta, da ga vidite, tako kot je bil edini način za nastanek tega filma, posnetega na resničnih lokacijah, *reunion* starih kolegov, obletnica valet, z malim Bar-B-Q-jem in steklenivo piva. In ja, **Trees Lounge** je bar, v katerem so pred leti posedali Buscemi in kolegi.

Simon Popek

Steve Buscemi